ANUL XV. — Nr. 2765

DIRECTORI FONDATORI:
E. EMILIAN şi E. MUNTEANU

DIRECTORI
AL. MUNTEANU
şi
N. PAPAGHEORGHE

BIUROURILE:
Strada Anghel Saligny No. 2, Bucureşti

6 Pagini — 3 LEI

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMANESC

Marţi 17 Mai 1938

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . . » 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari » 2000
Un număr vechiu . . . . . » 4

PUBLICITATEA DUPA TARIF

TELEFON { Direcţia . . . 3,26,60 / Administraţia . . 3,26,60 / Redacţia . . . 3,26,69

Cea mai mare performanţă a rugbyului românesc

Franţa-România 11-8!

In repriza II-a 8-0 pentru România

O asistenţă selectă şi un joc foarte spectaculos

„POPA A FOST CEL MAI BUN JUCATOR DE PE TEREN"—NE-A DECLARAT D. DUBECH, TRIMISUL LUI „L'AUTO"

Sub soare strălucitor, stindardele flutură deasupra stadionului. Peste verdele terenului, tricolorurile român şi francez şi steagul roş german, aruncă umbre tremurătoare. Atmosferă înălţătoare.

Acesta era aspectul Anef-ului eri, în zi de sărbătoare pentru rugbyul românesc.

Căci a fost o adevărată zi de sărbătoare, nu numai pentru rugby, ci pentru sportul românesc în general.

Până eri, rugbyul trăia, în cercul restrâns al admiratorilor. De astădată el a apărut în toată splendoarea lui, dând un examen public pe care l'a trecut cu un succes puţin obişnuit.

Eri am putut înţelege pe fanaticii susţinători ai rugbyului, acest sport amator, fără tam-tam şi prime, fără publicitate şi vedete. Am aplaudat frumuseţea lui atletică, fineţea acţiunilor, supleţea jucătorilor, demonstraţia spectacolului de înaltă ţinută sportivă, spontaneitatea şi convingerea dezinteresată cu care se joacă. Au fost clipe când jocul te depăşea prin frumuseţea lui, după cum au fost acţiuni, cari instinctiv te făceau să aplauzi.

Sportul a trăit prin splendoarea lui, prin adevărul noţiunii care stă la fundamentul existenţii sale. Ne-am apropiat din nou de vremurile când se făcea sport pentru sport, şi nu pentru alte... pasiuni.

Iată dece eri a fost o zi mare. De neuitat. Emoţionantă...

*

Rugby-ul românesc a reuşit un rezultat mare, o ispravă la care puţini optimişti se aşteptau. In faţa Franţei — cea mai bună echipă din Europa—«15»-le nostru şi-a dovedit calităţile cu o impetuozitate dezarmantă. Examen greu, socotit insurmontabil, pe care jucătorii l'au trecut cu brio. Au cedat, dar după ce luptă! Şi, dacă vreţi, — cruciţivă şi nu credeţi — naţionala era la un pas de victorie; un dram de noroc şi vestiţii internaţionali ai Franţei, părăseau terenul învinşi. Dar şi aşa victoria morală este a noastră, a rugby-ului românesc, care a reuşit cu această ocazie CEA MAI BUNA PERFORMANTA DIN CARIERA.

Meritul este al celor «15» care şi-au apărat culorile cu dragostea impresionantă a pasionaţilor. Au luptat cu tot sufletul, şi salvele nesfârşite de aplauze cari i-au însoţit până afară din teren, au recompensat eforturile titanice pe cari le-au depus la temelia izbânzii morale pe cari au cucerit-o.

*

Oficialii şi jucătorii echipei României erau în culmea fericirii, după matchul de eri.

Iată ce ne-au declarat:

D. GEORGE PLAGINO: «Am fost depăşit de rezultat şi de lupta splendidă la care am asistat. Nu m'am aşteptat la un spectacol atât de splendid».

D. N. BOERESCU: «Am obţinut un rezultat excelent».

D. GRIG. CARACOSTEA: «Jucătorii au fost într'o condiţie excelentă şi au jucat cu o voinţă extraordinară. Nu mă aşteptam să-i văd mai buni decât francezii».

D. ING. N. MARESCU: «România s'a apărat extrem de bine. Înaintarea Franţei n'a fost sudată».

D. LAURENT, secretarul F. F. R.: «Mi-a plăcut jocul, pentru că a

Silviu Herescu

(Continuare în pag. 6-a)

Andreeş, remasează

Bârsan la tuşe între trei francezi.

O etapă pasionantă în divizia naţională A.

PHOENIX-U. TRICOLOR 2-0 (1-0)

Sportul Studenţesc şi Juventus învingători

STUDENŢII AU TRECUT PRIN CLIPE DE PANICA

C.A.O. a cedat Chinezului

Reportajiile şi clasamentele în pag. 4-a

In cursul matchului C.A.O.-Chinezul

Iuhasz şi-a fracturat piciorul

Internaţionalul a fost internat în spital şi va fi inutilizabil până la toamnă

ORADEA, 15 (Prin telefon). — In cursul matchului Chinezul — C. A. O. s'a produs un accident, care întrerupe cariera marelui jucător al echipei naţionale, Juhasz.

Iată împrejurările în cari s'a produs acest dureros accident:

In minutul 37 de joc, s'a produs o interesantă fază la poarta Chinezului. Juhasz, care juca în acest match înaintaş centru, l-a lansat frumos pe Geczo şi a fugit apoi spre poartă. In plină viteză, a reluat cu capul balonul frumos centrat de Geczö. In timp ce balonul intra în plasă, Juhasz s'a ciocnit cu fundaşul Kohl şi cu portarul Roos, care-i ieşiseră înainte, pentru a-l împiedica să reia balonul. Toţi trei au căzut în acelaş timp la pământ.

In cădere, portarul Roos a căzut peste piciorul drept al lui Juhasz.

Internaţionalul s'a crispat de durere. **Incercând să se ridice, piciorul i s'a îndoit ca o gumă — spre disperarea celorlalţi jucători şi a spectatorilor.**

Juhasz a fost imediat ridicat pe o brancardă şi transportat la spitalul Miseriocordia.

La ora 7 seara, medicii au făcut o radioscopie piciorului rănit şi au constatat fractura peroneului drept. Imediat, piciorul bolnav a fost pus în ghips.

Intrebând pe medici ce cred despre situaţia rănitului, mi-au spus că fractura va necesita cel puţin 6 săptămâni de tratament cu ghips. După şase săptmâni i se va scoate ghipsul, dar Juhasz nu va fi restabilit, ci va necesita câteva luni încă, de repauz, până la refacerea complectă.

Cu alte cuvinte, Juhasz nu va fi util pentru football înainte de viitorul sezon — în cazul cel mai fericit.

Seara am fost la spital şi mi s'a îngăduit să schimb câteva cuvinte cu Juhasz.

Vedeta matchului România—Jugoslavia este profund deprimată. Nu poartă însă nici o ură celor cari i-au provocat accidentul.

— *Nu acuz pe nimeni. A fost un moment nenorocit...* iată ce ne-a declarat mijlocaşul centru al echipei naţionale.

N. H.

Intr'o sosire emoţionantă

Tudose l-a învins la sprint pe Nicolosso

Plecarea în cursa ciclistă de eri.

— Citiţi reportajul în pag. 2 —

Concursul atletic de eri

Venus a câştigat „Cupa G. Iconomu"

S'a realizat un nou record la 4X100 m. juniori

Cojocaru, Ionescu Şt., Dinu Cristea şi Lăpuşan au obţinut cele mai bune performanţe

Pe stadionul A. N. E. F. s'a disputat eri cupa G. Iconomu menită a scoate noui elemente în domeniul atletismului. Scopul a fost atins: s'au descoperit «speranţe», organizatorii au fost atinşi de „migrene, iar conducătorii clubu-rilor — cu o singură excepţie — au căpătat culoarea clubului.

Dodo, după primele probe a rămas «galben», Nea Nae a «albăstrit» când a pierdut ştafeta, Păsărică Petrescu a devenit «verde» de... speranţe gândindu-se la o eventuală «Victorie» a lui Tvordovsky, iar Nea Costică-Poză vedea »stele» şi «negru» când Stadiul luase conducerea în clasament.

Doar reprezentantul «Vulturaşului» speră să-i vie un sburător. Şi dorinţa i-a fost împlinită, Cojocaru «sburând» la... 168 m.

Matchul Franţa — România a forţat pe cei de mai sus, să plece fiecare cu necazul sau bucuria lui, spre satisfacţia... lui Gheorghe, îngrijitorul pistei.

*

După cum s'a prevăzut, Cupa Iconomu a adus multe surprize şi a dat la iveală câteva elemente foarte bune, despre cari nu s'a vorbit încă mai nimic. Astfel la săritura în lungime Ştefan Ionescu dela Venus în vârstă de 17 ani, a întrecut toate aşteptările sărind 6,44 m.

Altă surpriză a fost înfrângerea lui Ciaclani la disc de către viforistul Moga care a aruncat peste 35 m.

Cojocaru (Vult.) cu 168 cm. a fost cel mai bun la înălţime şi după Harsfaloj pare că este cel mai bun în Bucureşti. Dinu Cristea după o cursă splendidă a terminat 5000 m. la numai 10 sec. de recordul naţional, dovedind că este singurul stadist în formă mare. Altă cursă frumoasă a fost cea de 800 m. care a revenit la mare luptă lui

(Continuare în pagina II)

Un aspect al concursului atletic de eri de pe Anef.

30.000 spectatori au urmărit

Un match grandios

Rapid-Venus 2-1

după prelungiri

Două faze ale matchului F. C. Rapid—Venus. SUS: pericol la poarta feroviarilor. JOS: Feraru şi Răşinaru în luptă pentru balon.

Am văzut, de ani de zile, aproape toate matchurile de football cari s'au jucat în Capitală. Am văzut câteva, în provincie. Am văzut câteva, la Budapesta. O puzderie de matchuri interesante, disputate cu râvnă, muncite cu zel...

O întâlnire ca aceia de eri dintre F. C. Rapid şi Venus însă, n'am văzut de multă vreme. Iar un joc, ca acela din prima jumătate de oră a matchului de eri, nu am văzut niciodată, într'un match oficial.

Dicţionarul român-român cuprinde un stoc important de adjective. Toate aceste adjective la un loc, n'ar exagera frumuseţea jumătăţii acesteia de oră. Dar nici n'ar izbuti să precizeze atmosfera, nervozitatea generală, avântul jucătorilor, emoţiile spectatorilor, ambianţa imbatabilă a întâlnirii de eri care-a adus Rapidului o victorie superbă, Venusului o înfrângere proptită pe piloni de ghinion indiscutabil, iar «Cupei României» o nouă şi strălucită izbândă de popularitate...

Obişnuit, cronicele matchurilor de football se ocupă doar de joc. Tribunele sânt lăsate în sarcina «Aspectelor».

Pentru prima oară însă, vom diviza cronica, destinând fracţiunea aceasta din introducere tribunelor, iar jocul lăsându-l pentru mai jos, în grosul comentariilor.

O semifinală a «Cupei României» are, firească, un răsunet special.

Nu ne-a surprins, deaceia, povara tribunelor dela Giuleşti, încărcate eri dela ora 3½ cu aproximativ 30 mii de spectatori, pline de haine multicolore, de emoţii aşteptând să-şi găsească exteriorizare, de nervi, de vacarm.

Anul trecut, acelaş match Venus-Rapid, tot pentru «Cupa României» a furnizat tribunelor dela Venus acelaş vestmânt festiv. Peste 20.000 de spectatori au venit atunci să fie martori ai ciocnirei dintre aceste două echipe fruntaşe ale footballului românesc, să asiste la un match aprig şi să plece cu un rezultat care nu putea să fie prevăzut: 5-1 pentru Rapid.

Anul acesta, 10.000 de oameni au venit să se adauge cifrei totalizată acum un an, şi să stabilească un nou record de asistenţă, la matchurile oficiale: 30.000.

Este frumos, dar nu este excepţional.

Ceiace se cere neapărat semnalat însă, sânt anumite prezenţe, cari certifică răsunetul într'adevăr excepţional de care s'a bucurat matchul Rapid — Venus, de eri.

In tribuna oficială, d. general Gabriel Marinescu — cu un zâmbet calm, imperturbabil — a apărut, mai devreme ca întotdeauna. In jurul d-sale, s'au aşezat pe rând d. ing. Mişicu, preşedintele Rapidului şi d. col. Davila.

In restul tribunei am descoperit aproape toţi oficialii importanţi ai «Federaţiei române de football». Iar printre spectatorii obişnuiţi — — din jurul locului unde am izbutit să ajungem — am identificat o mulţime de feţe noui, neobişnuite nici cu atmosfera matchurilor mari nici cu jocul de football.

In special conite, ale căror întrebări divulgau o totală nepregătire în materie:

— Care e Auer?

— Care e Bodola?

— Dece aruncă mingea cu mâna?

S'a făcut dovada astfel, că un match Venus — Rapid poate să golească mahalalele Capitalei, şi că răsunetul său poate să facă neîncăpător un stadion de 35.000 de locuri.

Constatarea este admirabilă, pentru cariera footballului, la noi, ca şi pentru viitoarea existenţă a Diviziei Naţionale A, în programul căreia întâlniri de calibrul aceleia dintre Venus şi Rapid, vor fi repetate des, cu ajutorul Ripensiei, Amefei sau Gloriei.

*

Matchul de eri a prezentat două faze complect distincte, despărţite de minutul 10 al reprizei a doua.

Până la hotarul acesta pe care îl regretăm pentru valoarea totală a matchului de eri, jocul a atins

George Fulga

(Continuare în pag. III-a)

Un placaj al lui Turuţ. Se observă ardoarea pusă în joc.

UNIC IN ANALELE CUPEI

O echipă din Divizia B. în finală

C.A.M.T.-Victoria 2-0!